

Foaie de duminică

Anul V nr. 49 (248)

23 Octombrie 2016

Duminica a 21-a după Rusalii
(Pilda semănătorului)

www.parohiamartisor.ro

„Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod înșutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă. Și ucenicii Lui Îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare.” (Luca 8, 5-15)

Cât de mulți sunt printre oameni cei care pot fi asemănați cu acest loc pietros, acoperit cu un strat subțire de pământ! Cât de mulți sunt oamenii cu intenții bune, dar care n-au o profunzime a simțurilor și a gândurilor, profunzimea inimii, care nu dispun de o comoară deosebită a sufletului! Ei sunt instabili, sunt pasionați când de una, când de alta, se apucă cu pasiune de fapte bune, mărețe, se încredințează slujirii științei, artei, filosofiei, dar în scurt timp renunță la ele, fiindcă în locul unei pasiuni vine alta care îi cuprinde. Nu există rădăcini adânci pentru cuvintele dreptății lui Dumnezeu în sufletele lor. Domnul a spus despre astfel de oameni că, atunci când le vine necazul sau ispitirea, când vine timpul să sufere pentru Hristos, ușor și repede se leapădă de El. Cum se atinge de astfel de oameni mâna lui Dumnezeu care îi înțelepțește, care îi învață calea cea dreaptă și dureroasă, atunci încep să cârtească, nevrând să suporte durerea, îl hulesc pe Dumnezeu și pleacă de la El. Și se sfârșește lucrarea lui Dumnezeu, care numai ce începuse în inimile lor... Foarte des se întâmplă cu asemenea oameni că imediat ce aud ironii la adresa credinței lor, îndată șovăiala și rușinea falsă le stăpânesc inima, astupând semințele credinței lui Hristos. Iată ce înseamnă cuvântul lui Hristos despre sămânța căzută pe loc pietros.

Deseori se întâmplă aceasta cu grăunțele de grâu, care cad în buruieni, în urzici, între spini. **Așa se întâmplă și cu cei ale căror suflete și inimi sunt asemănătoare unui câmp năpădit de ierburi rele și de buruieni, urzică și spini de tot felul.** „Ce fel de buruieni și spini?” – veți întreba voi. Eu cred că este destul de clar. Buruienile și ierburile rele – sunt acelea care nu dau semințe bune. Sunt cele ce dau semințe otrăvite, nefolositoare – semințe cu care nu se hrănește nimeni. Sunt răutatea omului, tendința de a îndeplini poftele proprii, sunt patimile care distrug tot ce este bun în inimile noastre. Cum poate să crească sămânța lui Dumnezeu în mijlocul acestor buruieni? Se înțelege că va fi curând înăbușit și nu va aduce roadă. Iată ce se întâmplă când semințele de grâu cad în pământ bun, arat și îngrașat! Iată ce se va întâmpla când pământul va fi udat de ploile timpurii și târzii, când semințele vor fi încălzite de razele soarelui! Așa trebuie să fie și în inimile noastre. Trebuie ca ele să fie larg deschise și să tresalte în fața lui Dumnezeu, trebuie ca voi să vă deschideți ochii și urechile duhovnicești și să primiți cuvântul lui Dumnezeu, pe care noi, păstorii voștri, cu osârdie îl semănăm în inimile voastre.

Să plecați din biserică cu mare atenție, păstrând acest cuvânt al lui Dumnezeu, să-l duceți acasă ca pe un potir de preț, plin până la vârf, temându-vă să vărsați din el vreo picătură.

Trebuie cu inimă curată, neatinsă, să ducem acest har al lui Dumnezeu în casele voastre. Aceasta este posibil doar pentru cei care au inimile asemănătoare pământului bun, arat și îngrașat. Știu că mulți dintre voi au asemenea inimi bune și curate. Dar nu numai de bunătatea pământului depinde încolțirea semințelor. Trebuie să fie udate de ploile timpurii și târzii. Trebuie să fie încălzite de soare și luminate de lumina lui. Veți întreba: „Dar cum să udăm semințele lui Dumnezeu?” Cu lacrimi. Cu lacrimi de pocăință pentru păcatele voastre udați-le. Luminați-le asemenea razelor soarelui, cu lumina dragostei. Încălziți-le cu căldura faptelor bune, de milostenie și de compătimire pentru apropiații voștri.

Și vor crește în inimile voastre semințele semănate de mine, slujitorul nevrednic al lui Dumnezeu. Și când voi încheia munca mea, munca de semănător, când voi merge la odihna cea veșnică, atunci cu îndrăznire voi sta în fața Scaunului Celui Preaînalt și voi spune: *Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat mie Dumnezeu! Amin!*

Sfântul Luca al Crimeei - <http://www.cuvantul-ortodox.ro>

Nu e în discuție nici sămânța, nici arta semănătorului, ci pământul, terenul, inimile oamenilor. Orice agricultor știe că pământul trebuie pregătit, ca să primească sămânța și s-o facă să rodească. Semănătorul seamănă mereu. Atunci, și azi, și în veac. Cu acest prilej și-a încheiat Iisus vorbirea prin: **„Cine are urechi de auzit, să audă!”** (13, 9). Și către noi se adresează tot prin ele, cu amărăciune, cu gând neascuns de prevenire, dar și cu speranță și dragoste. Fie urechile noastre luând aminte la glasul cuvintelor Sale.

IPS Antonie Plămădeală - <http://www.crestinortodox.ro>

19 octombrie – Sf. Ioan de Rila (cca. 867 - 946) este cunoscut ca **ocrotitor al poporului bulgar** și unul dintre cei mai reprezentativi sfinți ai Bisericii Ortodoxe Bulgare. Sf. Ioan de Rila a fost **unul dintre primii sfinți canonizați** după încreștinarea bulgarilor. Este atât întemeietorul monahismului bulgar cât și al primului așezământ monahal din Bulgaria, Mănăstirea Rila.

Între Biserică și sănătate nu este concurență

În opinia publică s-a lansat - și este reluată din când în când - o presupusă opoziție între Biserică și sistemul național de sănătate. **Tema are două componente principale:** concurența la resursele statului, respectiv presupusa detașare a Bisericii față de problemele medicale ale românilor. Iar vârful de lance al campaniei este sloganul „*Vrem spitale, nu catedrale!*”

A compara numărul de biserici cu cel al spitalelor este ridicol de la bun început. Bugetul necesar ridicării unei biserici, respectiv funcționării și întreținerii ei, este o foarte mic, față de cel necesar unui spital, care include aparatură, materiale sanitare și salariile a zeci sau chiar sute de cadre medicale și personal auxiliar.

Dacă ține cineva să facă o **comparație, ea poate fi între biserici și cabinete medicale.** Or, **cabinetele medicale sunt 21.000** (12.000 medicină de familie, 9.000 ambulatorii de specialitate) și sunt integral finanțate de stat, ceea ce nu e cazul bisericilor. Iar **cifra bisericilor, 16.403**, include și capele, și paraclise, și bisericile în care din diverse motive (în construcție, în renovare etc.) nu se slujește.

Eventual - având în vedere detaliile de mai sus - putem compara, cum sugera sloganul amintit, numărul de **catedrale: 52 în total** (35 ortodoxe, 12 catolice, 5 protestante) cu cel al spitalelor, care sunt 500 (unități sanitare cu paturi).

Să mai subliniem: **contribuția anuală a fiecărui salariat din România pentru sănătate este în medie 1.400 de lei.** Prin comparație, cei 0,2% din totalul taxelor, **procentul din buget alocat cultelor, este de doar 30 de lei pe an.** Adică **un cetățean plătitor de taxe contribuie cu de 46 ori mai mulți bani către sănătate.**

Nu în ultimul rând, **o biserică este destinată tuturor** (și avem **una la 1.450 de credincioși**, iar în București una la 6.000), pe când un spital, ca și o școală, doar unei părți a populației (și avem **un pat la 186 de persoane**; în 2013 era unul la 150 de oameni, mai bine decât în Danemarca, Belgia, Spania, Portugalia sau Slovenia).

Biserica în spital. Decât să construim o falsă rivalitate între biserică și spital, n-ar fi mai bine ca aceste două entități să colaboreze? Din fericire, asta se întâmplă de mult, dar contestatarii par să nu fi aflat: **97% dintre spitalele din România au în incinta lor o biserică, o capelă sau un paraclis.** Iată doar câteva dintre ele: Biserica „Sf. Ioan Botezătorul” - Spitalul Municipal Pașcani, Biserica „Sf. Nectarie Taumaturgul”, de la Spitalul de Oncologie din Cluj, Paraclisul Institutului de Endocrinologie „C.I. Parhon” din București, Biserica Spitalului „Al. Obregia”, cu hramurile „Adormirea Maicii Domnului” și „Sf. Cuv. Daniil Sihastrul”, unde se află moaștele Sf. Cuv. Varsanufie de la Optina, Biserica „Sf. Ierarh Nicolae și Izvorul Tămăduirii” - Spitalul Județean „Sf. Ioan cel Nou” din Suceava, care, din 2011, are și hramul Sf. Ierarh Nectarie din Eghina”. Nu sunt doar locuri de slujbe și rugăciuni, deoarece preoții de caritate din spital sunt prezenți acolo zi de zi, încercând să aline suferințele bolnavilor și nepregetând să dea și o mână de ajutor practic, acolo unde e posibil.

Numai în București sunt peste 40 de preoți misionari de caritate aflați în unitățile spitalicești și peste 100 în întreaga Arhiepiscopie a Bucureștilor, în spitale, armată, penitenciare, paraclise universitare etc.

Total a început **în 1995, când s-a încheiat un protocol între Ministerul Sănătății și Patriarhia Română,** prin care tineri absolvenți de Teologie urmau să fie hirotoniți pe seama unor unități spitalicești, pentru a asigura asistența religioasă atât bolnavilor, cât și familiilor acestora.

Nu e o misiune ușoară, căci preotul slujește într-o biserică ai cărei enoriași se schimbă în permanență! Biserica din spital face însă tot ceea ce-i stă în putință pentru a-i mângâia pe oameni. **La Spitalul de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”,** de pildă, **preotul Tudor Peiu a reușit să amenajeze în subsolul locașului de cult din curtea spitalului un loc de joacă pentru copii,** unde aceștia pot să mai uite de necazurile medicale în compania cărților, a uneltelor de pictat sau a calculatorului.

Să tragem linie: Biserica și spitalul nu se află în nici o concurență. Sănătatea sufletească și cea trupească nu se află în nici un fel de competiție. Dimpotrivă, biserica este și ea un spital, unul al sufletelor. **Fondurile alocate de stat Bisericii sunt incomparabil mai mici decât cele pentru sănătate și, lucrul cel mai important din toate, Biserica și sistemul de sănătate colaborează de mult, în bună frățietate.** Cele două instituții se sprijină reciproc, cu eficiență și decență, departe de zgomotul contestațiilor întemeiate pe neștiință și, uneori, pe interese meschine. Iar Biserica Ortodoxă Română trebuie să facă mai departe ceea ce face, că face bine și frumos.

Tudor Călin Zarojanu, Consilier Patriarhal <http://ziarullumina.ro/>

Programul săptămânii 16 octombrie – 23 octombrie 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	16 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pilda semănătorului) - Pr.Ticu
Duminică	16 octombrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	17 octombrie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Marti	18 octombrie	-	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	19 octombrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	20 octombrie	-	-
Vineri	21 octombrie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	21 octombrie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	22 octombrie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragos
Sâmbătă	22 octombrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 23-a după Rusalii - Pr.Dragos
Duminică	23 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea demonizatului) - Pr.Dragos
Duminică	23 octombrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragos